

Mute orizonturi

Letiția Adela(Lucía)

Mute orizonturi

Nu-s veri fierbinți, brăzdate în privire,
Adânci, iluzii negre...Ochii tăi;
M-apropii, și mă pierd în rătăcire,
Spre porți de suflet, ninse vâlvătăi.

Și-n drumul meu, mai sper în nemurire...
Mi-e albă noaptea, licurici trezesc;
Stau îngeri la taifas,-Înmărmurire-
Într-un decor, cu iz, Dumnezeiesc.

Ecoul inimii-mi trădează firea,
Ascult tăcerea-n care mă zidești;
Accent, pe soartă, îmi este iubirea
În cer, și pe pământ, se scriu povești.

Și ninge, parcă, cu frânturi din mine,
Spre-altar de jertfă, pașii mi-i grăbesc;
Miros de smirnă, dinspre iarnă, vine
Și raiul tace...focuri ce mocnesc!